

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kloppenburg-Skrumsager: Naar jeg i dette Tilfælde ikke kan følge mit Parti og gaa med til at stemme for denne Statsgaranti, maa jeg her have Lejlighed til at motivere min Afstemning.

Den højtærede Finansminister udtalte, at Lovforslaget var forelagt med det Formaal for Øje, at man derigennem vilde gavne Laansøgerne. Jeg vil dertil sige, at hvis *det* fra Begyndelsen af havde været fastslaaet som Ledemotivet, da man anlagde Ordningen af Realkrediten i Sønderjylland, havde vi været inde i et meget bedre Spor, end vi nu er, men den Gang kom man fra Begyndelsen ind i et fejl Spor ved Anlæget af den nye Kreditforening. Siden vi kom tilbage til Danmark, har vi jo i mange Tilfælde maattet henvende os herovre om Støtte baade til det ene og det andet; den er blevet ydet os meget beredvilligt, og det er jeg og alle dernede meget taknemmelige for. Men jeg er ikke stemt for, at vi skal bruge Støtter herovre fra mere end højst fornødent, og i dette Tilfælde havde vi ingen Statsgaranti haft behov for vore Obligationer, hvis man fra Begyndelsen af havde lagt Realkrediten an paa den rigtige Maade.

Det er i dette Tilfælde ikke saadan, at det er den sønderjydske Befolkning, som fra Begyndelsen af har ønsket denne Kreditforening med Eneret. Ved de Forhandlinger, som vi førte om den Sag i Vælgerforeningen, der den Gang var som en Slags Rigsdag for os, blev det tilstrækkeligt fastslaaet af Forsamlingen, at man ønskede, at hvis en saadan Kreditforening blev oprettet, skulde den ikke have Eneret. At det alligevel løb ud i, at den herinde fra blev bevilget med Eneret, det er ikke noget, som man kan bebrejde den sønderjydske Befolkning. I den Tid, Sagen laa til Forhandling her i det sønderjydske Udvalg, gik der Rygter over til Sønderjylland om, at der var en vis Fare for, at Eneretten vilde blive fastslaaet, og i den Anledning rejste en Deputation herover for at forebringe det Ønske, Befolkningen nærrede i alle Egne, og gøre opmærksom paa, at man ansaa det for meget farligt med Eneretten. Man ansaa Realkrediten for bedst ordnet derigennem, at der, ogsaa hvis der blev oprettet en ny Kreditforening, hvad egentlig ingen havde noget imod, ved Siden deraf blev levnet os Adgang til at finansiere os fra de gamle, prøvede Kreditforeninger herovre. Vi var klar over, at derved stod vi os saa godt som i det

hele taget muligt, thi derved vilde vi komme paa lige Fod med Befolkningen herovre, saavel paa Øerne som i Jylland, og saa kunde og vilde vi ikke forlange mere. I alt Fald Befolkningens Flertal indsaa, at det at blive naglet til en ny Forening med Eneret til at finansiere os, en Forening, hvori vi vilde blive tvunget til at tage vore Laan, hvor daarlige dens Kurser end maatte blive, var et meget farligt Eksperiment. Imidlertid gik det, som det gjorde, Loven blev gennemført med Eneret. Den Kreds, der interesserede sig for Eneretten, gjorde sit Ønske gældende saa kraftigt og fik saa meget Øre, at den blev gennemført.

Nu er der gaaet 5 Aar paa den Maade, og Befolkningen har gentagne Gange givet sig til Kende imod Foreningen baade i Pressen og ved Møder, hvor man beklagede sig over den daarlige Stilling, den var i, og ikke uden Grund. Vi ved alle, hvor vanskeligt det for Tiden er med disse Laan, Kurserne er smaa for alle Obligationer, men det er efterhaanden gaaet saadan, at Kursen paa SønderjydsK Kreditforenings Obligationer er blevet betydelig lavere end Kurserne paa de andre Kreditforeningers. Gennem den etablerede Ordning med Eneret for SønderjydsK Kreditforening er der i de forløbne 5 Aar — naar man sammenligner med Kurserne paa Obligationerne i Østifternes Kreditforening, i Kreditforeningen i Viborg og andre Kreditforeninger — lidt Milliontab for Sønderjylland. At dette ikke kan fortsætte, har nu endelig ogsaa Direktionen indset, og der er derfor rettet Henvendelse til Finansministeren om gennem en Statsgaranti for Obligationerne at faa raadet Bod paa Forholdet.

Naar jeg ikke kan stemme for denne Ordning, er det hovedsagelig af følgende Grunde: For det første mener jeg ikke, det er afgjort, at denne Statsgaranti vil hæve Kursen tilstrækkeligt. Jeg mener nemlig, det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti sagde, at SønderjydsK Kreditforening har arbejdet meget forsigtigt, saa jeg tror egentlig ikke, der er nogen Fare for Obligationerne, men jeg tror simpelt hen, at Obligationsmarkedet er overmættet med Obligationer. At en Statsgaranti derfor skulde kunne hæve SønderjydsK Kreditforenings Obligationers Kurs tilstrækkeligt, tvivler jeg en hel Del om. Da der i sin Tid forhandles om denne Sag i den sønderjydske Vælgerforening, blev der gjort gældende fra den Side, som ønskede Kreditforeningen oprettet, at der vilde